

Z dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi
od 1. kwietnia do 30. Czerwca 1864.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

Cześć urzędowa.

Wiedeń. 23go marca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XIV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Tenże zeszyt zawiera:

Nr. 31. Cesarskie rozporządzenie z 21. marca 1864, względem ustanowienia sądów zdobyczy morskich i postępowania w tychże. ważne dla całego państwa.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 26. marca.

Jen. kor. pisze: *Presse* z 21. b. m. podaje dosłowną treść rozporządzenia, jakie miała wydać krakowska komisya namiestnicza do naczelników obwodowych i powiatowych zachodniej Galicyi, względem wydalenia uciekających powstańców władzom rosyjskim.

Niechcąc podawać w wątpliwość autentyczności tego dokumentu, jesteśmy przeciw w stanie nazwać mylnym sposób, w jaki wykląda go *Presse*, utrzymując, jakoby tem rozporządzeniem zostało skonstatowane wydawanie uchodzących powstańców Rosyi.

Podług zwykłego i jurydycznego pojęcia może być tylko wtedy mowa o wydaniu obcym władzom, jeżeli idzie o osoby, które podpadają ustawie karnej, a które na żądanie i w skutek istniejących międzynarodowych traktatów, oddane być mają zagranicznemu rządowi.

O ile nam wiadomo teraz, bywają wszyscy ci, którzy popełnili czyn karygodny, zostający w związku z powstaniem polskim, tak jak dawniej przez tutejsze sądy badani i karani, i o ile wiemy, nieistnieje żadne rozporządzenie rządu, któreby zmieniało zachowywane dotąd w tym względzie postępowanie i przepisowało wydawanie uczestników powstania Rosyi. Natomiast jestto fakt znany powszechnie, że rząd groźnemi stosunkami w Galicyi przywiedziony został do konieczności, z zaprowadzeniem stanu oblężenia tamże użyć surowych środków także przeciw wszelkim niebezpiecznym żywiołom obcym bez różnicy narodowości i pochodzenia, które zalewały kraj we wszystkich kierunkach.

Przedewszystkiem musiało naturalnie rządowi zależeć na tem, ażeby oczyścić kraj z cudzoziemców, nie mających żadnej legitymacyi, zarobku i przeznaczenia, którzy od roku przeszło nagromadzili się tam w liczbie obudzającej obawę, byli najzdadniejszymi narzędziami agitacyi politycznej.

Ażeby to osiągnąć, nie pozostawało rządowi nic innego, jak tylko zrobić użytek z przysługującego mu zawsze i wszędzie prawa wydalenia takich cudzoziemców do ich rodzinnego kraju, a w razie potrzeby wyprawiania ich nawet w sposób przymusowy. Chociaż między tym wcale zwyczajnym środkiem bezpieczeństwa z wydaniem obcej władzy niezachodzi żadne zgoła podobieństwo, można przeciw przypuszczać z dalszej treści wspomnianego rozporządzenia krakowskiej komisji namiestniczej, że miano przytem na względzie tylko przymusowe wydalenie, a użycie wyrazu „wydanie“ przypisać potrzeba tylko niedokładnej stylizacyi tego dokumentu.

Z Warszawy donoszą *Jen. Kor.* pod dniem 20. b. m., że instrukcye, które przywiózł z sobą generał Milutyn, co do przeprowadzenia nowych ukazów włościańskich, przyczyniły się wiele do zabezpieczenia ich skuteczności. Ludność wiejska jest zupełnie zadowolona, i nowy ten wielki środek znachodzi w ogóle uznanie w najobszerniejszych kołach. Dla tego też sędzi korespondent, że bardzo bliska jest już chwila, w której rząd rosyjski będzie mógł znieść stan wyjątkowy w kraju. Ukazy włościańskie zadały powstaniu cios, po którym nie zdoła się już podźwignąć.

Lwów, 25. marca. W dwóch okręgach wyborczych paryskich toczyła się przed trzema dniami zwaśna nader walka między różnemi stronnictwami francuskimi. Szło o wybór dwóch członków ciała prawodawczego, do skompletowania w niem reprezentacyi stolicy. Na kilka już tygodni przed terminem wyborów agitowano silnie między robotnikami fabrycznemi, którzy przy zaprowadzeniu we Francyi publicznem głosowaniu przeważną część wyborców sta-

nowią. Robotnicy sądząc, że specjalne ich interesa nie znajdują dość gorliwych obrodców przy obecnym składzie ciała prawodawczego, powzięli po wielkiej części myśli, przeprowadzenia wyboru jednego członka, z własnego ich łona wychodzącego. Miał nim być niejaki Tolain robotnik wyrobów galanteryjnych (*ciseleur*) jak o tem dawniej już wspominaliśmy. Jakoż p. Tolain wystąpił z wyznaniem wiary, silnie nacechowanym socialistycznymi mrzonkami. Mówił on w niem o nieznośnem ucisku pracy przez kapitał, o wyzyskiwaniu robotników i tem podobnie. Słowem całe jego wystąpienie przypominało frazesy, które się w roku 1848 tak często o uszy obijały. Dzienniki jednak paryskie tak liberalno-konstytucyjne, jak i demokratyczno-republikańskie, powstały prawie jednomyślnie przeciwko myśli, wysłania do ciała prawodawczego osobnego niejako reprezentanta pracy i pracowników, bo wyrobownicy fabryczni, jakkolwiek liczbą swą przy wyborach ostatecznie decydują, osobnego jednak stanu w obec praw stanowić nie mogą, używając wszystkich prerogatyw każdego innego obywatela francuskiego cesarstwa. Usiłowanie stronnictwa demokratycznego, głównie przez dwa dzienniki *Opinion nationale* i *Siecle* reprezentowanego, odniosły pożądaný skutek, bo o kandydaturze p. Tolain w krótkce zamilkło. Natomiast wystąpili na widownię wyborczą pp. Carnot i Garnier-Pages, obadwa republikanie czysto demokratyczni, przez dzienniki powyższe popierani, tudzież p. Laboulaye, dawniejszy orleanista przez dzienniki tego odcienienia politycznego zalecony. Rząd cesarski zrazu trzymał się zupełnie na uboczu, spodziewając się, że w głosach strzelonych łatwiej mu będzie przeprowadzić własnych swych kandydatów, z którymi w końcu w osobach pp. Piccarda i Leviego wystąpił. Lecz ostateczny rezultat zawiódł zupełnie nadzieje rządu, bo z urny wyborczej wyszły imiona pp. Carnota i Garnier-Pagesa, ogromną większością. Każden z nich otrzymał w swym okręgu 13.000 głosów na 18.000 wyborców, kandydaci rządowi zaledwo do 5100 głosów dojść mogli a p. Laboulaye przepadł nie doszedłszy nawet do siedmuset głosów. Rezultat ten nasuwa ciekawe uwagi pod względem usposobienia wielkiej i licznie najznacniejszej warstwy ludności miast francuskich. Pokazuje się najprzód, że rządy cesarskie, pomimo całej swej pieczołowitości i starania około materialnego dobra robotników fabrycznych, nie zdołały pozyskać ich przywiązania, następnie zaś, że w przeważnej tej warstwie ludności francuskiej, błąka się jeszcze mara rzeczywitej i zachęci socjalistycznych, które po 1848 roku wprawdzie siłą materialną przytłumiono, lecz nawet w drugiej generacyi w umysłach nie zatarto. Bo moralna zmiana nastąpiłaby tylko mogła w skutek wpływów religii, wskutek obudzonej wiary w święte jej dogmata, a przyznać trzeba niestety, że mieszczaństwo francuskie, zwłaszcza niższe warstwy jego, nie otręśli się dotąd z religijnego indyferentizmu, które im koniec przeszłego wieku przekazał, a które podsycają płody szalonej literatury, przez wszystkie klasy ludności francuskiej checiwie pożerane. Pokazuje się następnie że orleanizm, jako wyraz wolności umiarkowanej, na poszanowaniu prawa opartej, ów ideał burzoazyi francuskiej, której przewagę zapewniał, na teraz we Francyi przepadł. Wielka masa mieszczaństwa nie sympatyzuje wprawdzie z cesarstwem, ale widoczna ma odrazę od ducha lipcowej monarchii. Przy takim zaś moralnem usposobieniu wielkiej części ludu zdaje się, że Francya na pewien jeszcze czas silnie skoncentrowanej władzy potrzebować będzie. Rządy parlamentarne i swobody konstytucyjne nie zdołałyby ją ochronić od wstrząszeń, na które tak często narażona bywała. Tylko wpływ duchowieństwa na umysły przyszłych generacyj i zdrowe zasady ekonomii politycznej, miasto brudnych piśmideł rozpowszechnione, doprowadziłyby mogły naród wysoką inteligencyą obdarzony do wyrzeczenia się w tych warstwach, które liczebnie stanowczo przeważają, zgubnych antisocjalnych mamideł, ktorými go sofiści i powieścicarze dotąd ludzili.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 26. marca. Z wykazanych dotychczas w naszym dzienniku darów na rzecz rannych z 6. korpusu armii wysłano dotychczas na miejsce przeznaczenia za pośrednictwem tutejszej c. k. jeneralnej komendy za pokwitowaniem 5519 zł. 79 c. tudzież 2

obligacye ndem. po 50 zł., 1 dukat w złocie, 1 pr. talar w sr. 2 tal. 12 zł. w sr. i 3 dawne cwancygiery. Bielizna, bandaże wszelkiego rodzaju, bulion i cygara o ile paki mogły być napełnione, zostały przesłane w 5 pakach stosownie do zlecenia wys. ministerstwa wojny do c. k. komendy etapowej w Rendsburgu. Odbiór 4 pak jest pokwitowany przez rzeczoną komendę etapową, pokwitowanie odbioru piątej paki zapewne wkrótce nadejdzie. Paka szosta, która się właśnie napełnia, będzie odesłana do wys. ministerstwa wojny stosownie do ogłoszonej przed jakimś czasem odezwy c. k. fml. Gablenza. Dwie z tych pak ofiarował kupiec który nie chce być wymienionym; a p. Werner załatwił bezpłatnie ekspedycyę przesyłki do dworca kolei, inne zaś pomniejsze wydatki poniósł redaktor niemieckiej Gazety lwowskiej prof. Dr. H. Schmidt.

Redakcyja Gazety lwowskiej.

Wykaz darów

złożonych w redakcyi dla wojsk c. k. 6go korpusu armii w Szleswik Holsztynie.

C. k. urząd powiatowy w Mościskach od gminy Szechynie 3 zł. i od włościan z tego powiatu 6 zł. 80 c. razem 9 zł. 80 c.

Przemyski urząd powiatowy paczkę szarpi.

Ze składek w obwodowym mieście Zółkwi, a mianowicie z kasy gminnej 50 zł., od Przew. duchowieństwa świeckiego i zakonnego, i od mieszkańców miasta 22 zł. 50 c., od c. k. urzędników 40 zł. 50 c. razem 113 " — "

(Z tego 5zł. na fundacyę Gablenza, reszta dla rannych z pułku Martini.)

JW. baron *Hagen*, właściciel dóbr Wielkie-Oczy 30 " — "

Razem 152 " 80 "

Do tego z wykazu poprzedniego 5923 " 89 "

tudzież 2 obligacye indemnizacyjne po 50 zł., 1 dukat w złocie, 1 pruski talar sr., 2 talary związ., 4 zł. w srebrze i 3 dawne cwancygiery.

Ogółem 6076 zł. 69 c.

2 oblig. indemn. po 50 zł. 1 duk. w zł., 1 pr. tal. w sr., 2 tal., 12 zł. w sr. i 3 cw. dawu.

(Zwrot w usposobieniu ludności.) Z Krakowa donoszą *Jener. Kor.*, co następuje, na dowód, jaki zwrot w usposobieniu pojedynczych klas ludności sprawił zaprowadzony stan wyjątkowy: właścicieli dóbr w pobliżu Krakowa zgłosiło się wkrótce po ogłoszeniu stanu oblężenia dwóch poborców podatków rewolucyjnych z żądaniem odpowiedniej do jego majątku daniny na rzecz powstania. Jakież jednak było ich zdziwienie, gdy tenże wzięwszy z ich rąk pisemny rozkaz płatniczy, rzucił go spokojnie w ogień palący się na kominie, a poborców kazał wypchnąć z domu. — Jak dalece zresztą polscy właściciele dóbr zostali zniszczeni przez wymuszanie ze strony stronnictwa rewolucyjnego, dowodzi okoliczność, że jeden z najbogatszych pomiędzy nimi, jak nam donoszą z niezawodnego źródła, zmuszony został sprzedać swoje kosztowne konie, aby kasę swoją do szczytu wypróżnioną napełnić na chwilę. Zresztą nawet osoby mające największą udział w powstaniu uważają je jako złamane i już upadłe.

Wiedeń. 24. marca. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Jego Mość Cesarz przyjmował wczoraj Arcyksięcia *Maxymilian*, którego odjazd do Miramare dopiero dziś nastąpi. Także Arcyksiężna *Zofia* i Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* odjadą dopiero dziś po południu do Salzburga. Arcyksiążę *Ferdynand Maxymilian* przyjmował wczoraj francuzkiego posła księcia *Grammont* i brazylskiego posła *de Magelhaens*. W sprawie stanowczego przyjęcia meksykańskiej korony cesarskiej ze strony Arcyksięcia odbyła się jeszcze wczoraj rada gabinetowa, na której uregulowane zostały pojedyncze punkta istniejącej ustawy domu cesarskiego, prawa agnatów i powrotu Arcyksięcia, i t. p. — Jej Mość *Cesarzowa* zaszczyciła przedwczoraj odwiedzinami swemi owdowiałą hrabinę *Lanckorońska*. — Wczoraj wieczorem była wielka uczta familijna u dworu.

Wstąpienie na tron Króla bawarskiego *Ludwika II.* oznajmił Jego Mości Cesarzowi generał-adjutant bawarski.

Dziś z rana o godzinie 7. udali się Jego Mość Cesarz i Jej Mość Cesarzowa do kaplicy nadwornej dla przyjęcia komunii świętej o godzinie 9. w towarzystwie wszystkich Arcyksiążąt, ministrów, kanclerzów nadwornych, radców stanu, generałów, dygnitarzów dworskich, tajnych radców i całego dworu na kazanie i nabożeństwo, po którym w sali rycerskiej burgu odbyła się ceremonia umywania nóg ubogim starcom.

Zeszłego piątku transportowano 45 z pomiędzy internowanych w Ołomuńcu Polaków częścią do Igławy a częścią do Trebitsch.

Szwajcarya.

(*Wychodźcy polscy.*) Wielu Polaków, których stan oblężenia zmusił do wyjazdu z Galicyi, przybyło do Szwajcaryi. Ich liczba była tak znaczna, że rada związkowa na ostatnim posiedzeniu uznała za stosowne polecić federacyjnym departamentom sprawiedliwości i policji aby czuwały nad tymi ludźmi, i zbadały bliżej ich stosunki; pokazało się jednak, że wszyscy są zaopatrzeni w fun-

dusze, tak iż obawa aby ci nowi wychodźcy nie stali się z czasem ciężarem dla kraju, będącą głównym powodem takowego kroku ze strony rady związkowej, okazała się całkiem bezzasadna.

Dania.

(*Wypadki wojenne.*) Świeżych wiadomości z teatru wojny nie ma dziś żadnych, jestto nie wątpliwy dowód, że wkrótce nastąpią większe operacye sprzymierzonych armii. Pod Dyppel zbliżono się znacznie do pozycyi duńskiej; po odparciu wycieczki, ktorými Duńczycy chcieli właśnie przeszkodzić temu zbliżeniu się, można było ze skutkiem pomyśleć o oszańcowaniu zajętego terytorium i tym sposobem uzyskać zakrytą po największej części podstawę do działania większych mas wojska. Duńczycy nie byli w stanie przeszkodzić ustawieniu forpocztów pod samymi szaniami, i zapewne będą musieli zezwolić także na urządzenie baterji naprzeciw zachodniego i północno-zachodniego frontu swojej pozycyi. Tym sposobem więc będą mogły wkrótce pruskie działa oblężnicze bombardować pozycyę dyppelską ze wszystkich stron, a ponieważ obie strony zajmują osłonięte stanowiska, przeto rozstrzygnięte walce przedewszystkiem przewaga artylerji. Tymczasem osiągnięto już ze strony pruskiej tę korzyść, że rzeczywiste wspieranie pozycyi duńskiej od morza stało się niepodobnem; urządzenie baterji pod wsią *Dünth* na półwyspie *Broacker* położyło tamę bezpośredniej komunikacyi z duńskimi okrętami wojennymi. Baterje te znajdują się nadto na dominującym miejscu, a ponieważ składają się nietylko z gwintowanych dział 24 funtowych, ale także z moździerzów, tedy można przypuszczać, że będzie można doświadczyć ich skuteczności nietylko na szanach, ale także na leżących za nimi zbrowojniach duńskich, które mają być zupełnie zasłonięte.

Szwecya.

(*Zbiegowiska uliczne.*) W Sztokholmie ponowiły się zaburzenia uliczne dnia 13. i 14. b. m. Policmajstrowi wytluczono okna, napadano na posterunki policyjne, i znowu musiało być użyte wojsko dla aresztowania wielu osób w celu rozpedzenia wzburzonego pospólstwa. W skutek tego dnia 15go b. m. namiestnik generał-major *Gillis Bildt* wydał następujące obwieszczenie:

Ponieważ ostatnie wieczory dowiodły, że napomnienia i przedstawienia władzy cywilnej są niedostateczne, aby rozprószyć tłumy ludu zgromadzające się na placach publicznych, i przywrócić porządek i spokój, przeto urząd namiestniczy napomina jak najsurowiej mieszkańców stolicy, aby każdy według sił swoich zapobiegał powtórnemu naruszeniu publicznego porządku przez zgromadzanie się ludu i zbiegowiska po ulicach i placach publicznych, a to dla uwolnienia urzędu namiestniczego od niemiłej konieczności chwycenia się środków surowszych ku utrzymaniu porządku w stolicy.

Królestwo Polskie.

(*Zmiana w usposobieniu ludności.*) Od granicy polskiej donoszą do *Ostsee Ztg.* pod d. 17. marca. Osoby przybywające z Warszawy, i znające dokładnie tamtejsze stosunki zapewniają, że potęga rewolucyi może już być uważana jako złamana. Organizacya narodowa poniosła tak dotkliwy cios przez uwięzienie znakomitszych członków, tudzież wielu agentów policyi rewolucyjnej; że trudno jej będzie powrócić do sił. Rząd narodowy zamilkł zupełnie od 22. z. m. i od tego czasu nie wychodzą w Warszawie tajne dzienniki. Sądzą powszechnie, że tajna rewolucyjna władza centralna usunęła się z Warszawy. Z zniknięciem tej potęgi mieszkańcy odzyskali uczucie bezpieczeństwa, życia i własności, a większa część tych, którzy jeszcze mają coś do stracenia tęsknią za ustaleniem się spokojności i porządku, i nielekają się rozpowszechniać swoje zdanie między podobnie myślącymi. Ztądto bezimienne denuncyacye o osobach niebezpiecznych i ukrytej broni są coraz częstsze, i im to zawdzięcza się po większej części ważne odkrycia. robione prawie codziennie przez władze rosyjskie w Warszawie i na prowincyi. Szlachta nabiera coraz mocniejszego przekonania, że ogromne koszta rewolucyi będzie musiała pokryć swoim majątkiem.

Ukazy odnoszące się do uregulowania stosunków włościańskich przedstawiły jej smutną przyszłość. Wszyscy obznajmieni z stosunkami twierdzą, że $\frac{2}{3}$ polskich właścicieli dóbr zrujnowało się zupełnie. Co jednak polskich patriotów zasmuca bardziej jak ruina finansów tysiąca rodzi, jest to, że przez nową reformę zastawione chłopom prawo użytkowania z lasów i pastwisk, będzie niewyczerpanem źródłem najzaciętszych sporów i procesów między włościanstwem a szlachtą, i że przeto tak bardzo upragnione przez patriotów pojednanie włościan z szlachtą, tych dwu najważniejszych żywiołów narodu polskiego, stało się prawie nie możebnem.

Ukaz względem urządzenia gmin wiejskich.

(Ciąg dalszy.)

C. O prawach i swobodach urzędników gminnej administracyi.

Art. 82. Wysokość płac dla urzędników z wyborów i dla pisarzy gminnych, urządzający komitet w Królestwie ustanowi, na wniosek komisji rządowej spraw wewnętrznych; przy czem taż komisya przedstawi zarazem urządzającemu komitetowi, projekt podziału gmin na rzędy; według ich zaludnienia i zajmowanej przestrzeni, celem lepszego umiarkowania spadających nań wyżej wspomnianych gminnych wydatków.

Art. 83. Wydatki na płace wójtom gmin, ławnikom i pisarzom wyznaczoue, oraz na inne potrzeby zarządu gminnego, rozkłada Ze-

branie gminy pomiędzy właścicieli nieruchomości ziemskich w obrębie gminy (art. 20). Wszakże w tych gminach, gdzie wszystkie lub część wyżej wymienionych wydatków zaspokajane były dawniej z innych źródeł, tam, ile to być może, dawny tego zaspokojenia sposób nadal zachowanym być winien.

Art. 84. Urzędującym z wyborów następujące nadają się swobody:

a) wszystkie z wyborów urzędujące osoby, pod czas ich służby, oswobadzają się osobiście od odbywania wszelkich powinności w naturze, które za nich wszyscy inni członkowie gminy odbywać mają;

b) Wójci gmin, ławnicy i sołtysi oswobadzają się na czas służby od zaciągu do wojska;

c) prócz tego każdy wójt gminy, który odbędzie należycie dwie trzecie koleje swojego urzędowania, korzystać może z dobrodziejstwa oswobodzenia od zaciągu wojskowego według jego wyboru, jednego z synów swoich, krewnych lub wychowalców.

Art. 85. Zeznania wójtów gmin i sołtysów w sprawach z ich obowiązkami służbowymi w związku będących, jeśli takowe w ciągu 24 godzin od chwili zdarzonego faktu lub wypadku do protokołu przed sędzią pokoju lub w innym jakim sądzie sporządzonego za dyktowane zostały, nabywają znaczenia prawnego dowodu.

Art. 86. Urzędujący z wyborów, w czasie odbywania obowiązków służbowych, przywdziewają oznaki ich urzędu, które im zwierzchność dostarczy.

Art. 87. Czynności wójtów gmin i sądów gminnych wolne są od opłat wpisowych i pisane będą na prostym papierze. Paszporta atoli i świadectwa, w zastrzeżonych prawem przypadkach nie inaczey, jak na papierze stemplowym oznaczonego szacunku, przez wójtów gmin wydawane będą.

Art. 88. Wójci gminni i sądy gminne używać będą pieczęci przepisanej przez komisję rządową spraw wewnętrznych wzoru. Korespondencya ich z władzami w interesach służbowych uwalnia się od opłat pocztowych.

D. O odpowiedzialności urzędników gminnej administracji.

Art. 89. Wszelkie urzęda i zwierzchności z żądaniem wymierzenia kar na wójta gminy, ławników, sołtysów lub pisarzy gminnych, udają się do naczelnika powiatu, który po przekonaniu się o słuszności żądania, stosownie do okoliczności postąpi.

Art. 90. Wójci gmin, ławnicy, sołtysi i pisarze zostają pod bezpośrednim zwierzchnictwem naczelnika powiatu, który za mniej ważne wykroczenia służbowe ukarze ich napomnieniem, nagana, karą pieniężną od pięciu rubli srebrem, lub aresztem dni siedm nie przechodzącym.

Naczelnik powiatu co trzy miesiące winien składać gubernatorowi wykaz kar na wyz wymienionych urzędników wymierzonych, z treścią wyjaśnieniem przyczyn, które do nich były powodem.

Art. 91. Wójtom gmin i ławnikom, na zasadzie poprzedzającego artykułu ukaranym, służy prawo, w ciągu dni siedmiu od daty ich zawiadomienia podać skargę do gubernatora.

Art. 92. Za ważne wykroczenia i przestępstwa, urzędnicy gminnej administracji pod sąd oddawani będą: sołtysi i pisarze za decyzją samego naczelnika powiatu, a wójci gmin i ławnicy, na przedstawienie jego za decyzją gubernatora.

Art. 93. Za wykroczenia służbowe urzędnicy administracji gminnej będą sądzeni w tych instancjach sądowych, jakie wskazane zostaną oddzielną instrukcją w moc art. 110 wydać się mającą.

Art. 94. Wójtom gmin, jako bezpośrednim zwierzchnikom gminnej administracji, nadaje się władza za mniej ważne wykroczenia i uchybienia służbowe, wymierzać kary pieniężne na sołtysów i pisarzy gminnych jednego rubla srebrem nie przenoszące. O każdej wymierzonej na tej zasadzie karze, wójt gminy obowiązany jest w ciągu dni siedmiu donieść naczelnikowi powiatu, z objaśnieniem przyczyn, które ją spowodowały.

Art. 95. Skargi zebrań gminnych i gromad wioskowych, oraz zazalenia osób prywatnych na nielegalne postępowanie urzędników gminnej administracji, w wypełnianiu przez nich obowiązków służby, do naczelników powiatu zanoszone być mają.

Art. 96. Jeśli naczelnik powiatu nie uwzględnił złożonych jemu, na zasadzie art. 89 i 95, żądań i zazaleń na nielegalne urzędników administracji gminnej postępowanie, to w takim razie, w przeciagu miesiąca, licząc od daty przedstawienia naczelnikowi powiatu żądania lub zazalenia, skarga do gubernatora zamieszana być może, który stanowczo rzecz zadecyduje. (D. n.)

Rosya.

Petersburg, 16. marca. (Nowiny dworu.) Z powodu zgonu J. K. M. Króla Maxymiliana Bawarskiego, dwór Cesarski w dniu 2. (14.) b. m. przywdział żałobę na dni 24; a z powodu zgonu J. K. W. księżny Ludwiki Parmeńskiej, na dni 10. Żałoby te noszone będą z zwykłymi podziałami.

Przez najwyższy ukaz imienny z dnia 27. lutego, głównie zarządzający drugim wydziałem przybocznej Jego Cesarskiej Mości kancelaryi sekretarz stanu rzeczywisty tajny radca baron *Korf*, mianowany został prezesem departamentu praw rady państwa.

Przez takiz ukaz najwyższy z tejże daty, członek rady państwa, sekretarz stanu rzeczywisty tajny radca hrabia *Panin*, mianowany został głównie-zarządzającym II-m wydziałem przybocznej

Jego Cesarskiej Mości kancelaryi, z zachowaniem dotychczasowych obowiązków.

Kronika.

(Transport powstańców.) Dnia 22go b. m. wywieziono ze Lwowa pociągiem wieczornym 12 powstańców, z tych 11 jako cudzoziemców do wydaleń za granicę państwa.

Podobnież dnia 24go t. m. wywieziono zład 32 powstańców, z których 30 są przeznaczeni do internowania w Königgratzu.

(Pożary.) Dnia 15go b. m. zgorzał w Gródku, w obwodzie lwowskim, kryty słomą domek tamtejszego mieszczanina Jakóba G., szkoda jednak wynosi tylko 50 zł. w. a. Jest podejrzenie, że ogień był podłożony.

Zaś 20go b. m. w nocy pogorzał również przez podpalenie w Sierakowcach, w obwodzie przemyskim, tamtejszy włościanin Dmytro K., postradawszy wszystkie budynki mieszkalne i gospodarskie, i cały zasób zboża. Szkodę obliczono na 150 zł. w. a.

(Zbiegi z aresztu.) Dnia 23go z. m. w nocy umknęli z aresztów c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, i są ścigani następujący więźniowie poszlakowani o zbrodnię zaburzenia spokojności publicznej: Michał Horyszowski z Starego Konstantynowa, 28 l., rz. kt., według zeznania właściciel dóbr, mówi po polsku i po rusku, Karol Cisielski z Kolonyi, 19 l., rz. kt., student, mówi po polsku i po niemiecku, Stanisław Sawicz z Draganówki, 22 l., rz. kt., uczeń ogrodnicy, mówi po polsku i po rusku, Wincenty Wereszczyński z Ostapia, 22 l., rz. kt., pisarz, mówi po polsku i po niemiecku; Leon Friedrich z Kołodrówki, zamieszkały w Cyganach, 24 l., rz. kt., szewc, mówi po polsku i po rusku; Jan Zaderski z Iwanówki, 17 l., rz. kt., służący, mówi po polsku i po rusku; Józef Dzierżek z Holic, zamieszkały w Ksiedźwóce, 20 l., r. kt., pisarz; nareszcie Marcin Czekalowski z Tarnopola, nauczyciel w Brykuli starej, 30 l., gr. kt., żonaty, skazany za kradzież na 2 lata ciężkiego więzienia, mówi po polsku, po rusku i po niemiecku.

(Budowa kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec.) Jak nam donoszą z Wiednia, bezzasadne są pogłoski, jakoby rozpoczęcie budowy kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec miało być bardzo dalekiem, owszem twierdzić można, że nigdy jeszcze nie było tak wielkiego prawdopodobieństwa rychłego rozpoczęcia budowy, jak w chwili obecnej. Inżynierowie angielscy, którzy zajmowali się wytknięciem śladu ze Lwowa do Czerniowiec, wzięli z sobą do Anglii jednego z urzędników kolei Karola Ludwika do wypracowania profilów i planów, który według najświeższych doniesień z Londynu powróci temi dniami z gotowym planem do Wiednia. Na podstawie tych planów nastąpi zawarcie umowy z przedsiębiorcami budowy braćmi Klein, a jak wiadomo, z ich strony jest wszelka gotowość do podjęcia się tego interesu. Część kapitału potrzebnego do tego celu jest już zebrana. Inspektor kolei żelaznej Ofenheim, który kieruje zawarciem umowy z kapitalistami angielskimi, bawi pod tę porę w Londynie, zład ma udać się do Bukaresztu dla porozumienia się z towarzystwem budowy kolei moldawskich względem punktu zetknięcia się tychże z koleją ze Lwowa do Czerniowiec. Nadto godzi się jeszcze wspomnieć, że stan obłożenia zaprowadzony w Galicyi nie tylko nie jest szkodliwy zamierzonej budowie, ale owszem wznieca szczególniejsze zaufanie w kapitalistach zagranicznych.

(Trzęsienie ziemi.) Według doniesienia medyolańskiej „Perseveranza“ w Vergato dnia 15go b. m. po 2giej godzinie w nocy było silne trzęsienie ziemi, kilka minut trwające. Z wielu domów spadły kominy i popękały mury, kilku domom zagraża zwałenie. Podobne wstrząśnienia dały się uczuć w Pracchii, Poreccie, Medyolanie, Modenie, Florencyi i Bononii.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 9go marca. W drugiej połowie z. m. były na targach w tutejszym, tudzież w samborskim obwodzie następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

Gródek	Miejsce targu:									
	Szerzecz		Jaryczów		Samhor		Drohobycz		Komarno	
zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	
waluta austriacka										
Mec pszenicy . . .	2 50	2 40	2 40	2 70	2 53	2 50				
„ żyta . . .	1 40	1 35	1 17	1 55	1 85	1 54				
„ jęczmienia . . .	1 10	1 .	1 12	1 25	1 24	1 10				
„ owsa . . .	1 .	97	90	1 .	96	1 .				
„ hreczki . . .	1 20	1 15	1 20	. .	1 56	1 30				
„ kukurudzy	3	2 11	. .				
„ ziemniaków 40	. 40	. 34	. 45	. 73	. 40				
Cetnar siana . . .	1 10	1 60	. 90	1 20	1 44	1 .				
„ welny				
„ nasienia koniczu				
Sąg drzewa twardego . . .	6 .	10 .	5 40	7 .	6 57	9 .				
„ „ miękkiego . . .	4 .	8 .	. .	4 50	4 44	7 50				
Funt mięsa wołowego 10	. 9	. 10	. 9	. 9	. 10				
Mas okowity 64	. 65	. .	. 38	. 72	. 66				

Lwów, 25. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: mec pszenicy (83 ₰) 2 zł. 64 c.; żyta (78 ₰) 1 zł. 32 c.; jęczmienia (69 ₰) 1 zł. 17 c.; owsa (46 ₰) 1 zł. 18 c.; hreczki 1 zł. 48 c.,

grochu 1 zł. 70 c., kartofli 43 c. — Cetnar siana 1 zł. 57 c., okłotów 60 c., sag drzewa bukowego 9 zł. 90 c., sosnowego 7 zł. 75 c. w. a.

Ostatnia pocztą.

London, 24. marca. Times przynosi następującą depesze z Kopenhagi z 22. b. m. wieczorem: Prusacy ponawiają codziennie kanonadę (na szańce dypelskie) bez skutku. Bombardowanie Fryderycyi ustało od niedzieli.

Kopenhaga, 22. marca. Dziś zamknięty został sejm państwa. W mowie tronowej powiedział Król: „Jeszcze stoimy sami i nie wiemy, jak długo będzie Europa przypatrywać się obojętnie gwałtom. Jesteśmy gotowi uczynić wszystko dla osiągnięcia pokoju; ale niechaj wie nieprzyjaciel, że daleka jeszcze jest chwila, w której poddamy się upokarzającemu pokojowi.“

Kopenhaga, 23. marca. Wczoraj wieczorem przybył Król duński do Sonderburga, lustrował natychmiast pozycje wojsk, miał przemowę do nich, a w nocy powrócił do Hürup na wyspie Alsen.

Turyń, 24. marca. Garibaldi przybył wczoraj do Malty, a dziś odpływa parostatkem „Ripon“ do Southamptonu.

Ateny, 19. marca. Stolica jest spokojna. Pogłoski o demonstracyach na prowincyi są przesadzone. Wojska wysłane przeciw zbuntowanemu batalionowi do Missolunghi, zbuntowały się w drodze także.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. marca.

Hotel George: PP. Hr. Badeni Wład., z Suchorowa. — Białobrzesci Stan., z Dziedziłowa.

Hotel Langa: Waniek Fran., c. k. porucznik, z Sanoka. — Br. Wasilko Serecki Mik., z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. marca.

PP. Cybulski Hen., ces. ros. pułkownik pens., do Warszawy. — Bielski Jul., do Lesznic. — Hr. Krasicki Michał, do Laszek górnych. — Bal Fran., do Tuligłow.

THEATRE.

Dnia 28go b. m. teatr niemiecki: „Orpheus in der Unterwelt“, opera komiczna w 2 aktach a 4 obrazach z tańcami.

Pierwszy występ gościnny trzech karłów, pp. Jean Piccolo, Jean Petit i Kiss Jozi.

Dnia 30go b. m. teatr polski. Pierwsze przedstawienie pod dyrekcją p. Miłaszewskiego: „Przyjaciele“, oryginalna komedia Alexandra hr. Fredry w 4 aktach. Zakończy: „Lobzowianie“, komedia w 1 akcie ze śpiewami przez Władysł. Ludw. Anczyca. Rozpocznie obraz odnoszący się do przeszłości sceny ojczyznej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 25. marca.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Kurs lwowski.

Dnia 26. marca.

Table with columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciозłotówka, Galieyj. listy zastawne w. a. za 100 zł., Galieyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa, Akcy gal. kol. żelaz. Karola Ludwika.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. marca.

Table with columns: 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcy banku wiedeńskiego, Londyn, 10 funtów szterlingów, Dukat pojedynczy, Srebro.

Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 23. marca.

Table with columns: a. Dług publiczny. (Za 100 zł.), b. Stan oblig. domestycznych, c. Akcy, Obligacje indemnizacyjne po 5% za 100 zł., B. Krajów koronnych.

pen. towar. Kol. Grae.-Köll. i Tow. górń. po 200 zł. w. a.

Table with columns: Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Lloyd w Tryescie po 500 zł. m. k., Nowy lańc. w Peszcie po 500 zł. m. k., Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. w. a., Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a., Uprzyw. czeska kolej. zachodnia po 200 zł. w. a., U. Listy zastawne, Banku narod. w m. k., Banku (na 12 m. 5% narod. przenia do losow. w. a. wania po 5% Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Obligacje z prawem pierwszeństwa, Kolej Elzbiety po 5% za 100 zł. m. k., detto detto w srebr. upr. za 100 zł. w. a., Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust., Tow. austr. kol. państwa po 500 fr., Kol. Lomb. wen. po 500 fr., Kol. półn. po 100 zł. m. k., Kol. półn. po 100 zł. w. a., Kol. Glogń. po 100 zł. m. k., Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k., Lloyd za 100 zł., Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł., Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł., Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

6. Losy. Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Tow. żegl. par. na Dun. po 100 zł. m. k., Poż. Trye. po 100 zł. m. k., Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a., Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma „40 “ „ , Palfiego „40 “ „ , Clarego „40 “ „ , St. Genois „40 “ „ , Windischgrätzka 20 zł. „ , Waldsteina 20 „ , Keglévicha 10 „

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Wrocław za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Genua za 100 lir. piem., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. tosk., Londyn za 10 ft. szt., Lugdun za 100 tr., Medyolaa za 100 lir. wł., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Praga za 100 zł. w. a., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100 zł. w. a.

Weksle. (Na 3 miesiące)

Table with columns: Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Wrocław za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Genua za 100 lir. piem., Hamburg za 100 M. B., Lipsk za 100 tal., Liwurna za 100 lir. tosk., Londyn za 10 ft. szt., Lugdun za 100 tr., Medyolaa za 100 lir. wł., Marsylia za 100 fr., Paryż za 100 fr., Praga za 100 zł. w. a., Tryest za 100 zł. w. a., Wenecya za 100 zł. w. a.

(31 dni po ukazaniu.)

Bukareszt za 100 piast. woł., Konstantynopol za 100 piast. tur.

Kurs z. o. z. Dukat ces. men., detto pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.

Table with columns: Dukat ces. men., detto pełnej wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.